

יאיר ניצני מרים גבה

התינוקת בת 16

כמה עצות, תובנות וקלישאות מועילות לבתי השלישית, עם הגיעה לגיל שאפשר להתחיל

7. אל הכלים" או את "כיכר מתאפקי ישראל". חפשי את דרכך בחיים, וכך תמצאי. אבל אם תשימי ווייז, תחסכי הרבה זמן.
8. אל תרדפי אחרי הדברים – תני להם לבוא אלייך. מצד שני, לא כל הדברים בחיים הם כמו אוטובוס, שאם הוא בורח אפשר לצלצל לאבא שיבוא לקחת אותך. אז אולי עדיף בכל זאת לרדוף אחרי הדברים.
9. היי נאמנה לעצמך. לכל האחרים מותר לך לשקר חופשי. לעולם אל תפחדי ללכת אחרי הזרם, ולעולם אל תפחדי לקחת את הזרם אחרייך. מניסיון, אם את רואה זרם, עדיף שתזמיני אינסטלטור, יעלה כמה שיעלה.
11. מה שלא הורג אותך, מחזק אותך. אבל לא צריך להיות קיצוניים – גם חדר כושר יחזק אותך.
12. ספר סגור אינו אלא חבילת נייר. רק שלפעמים, חביי לת נייר חשובה יותר מספר. למשל, כשנגמרים לך הדפים במרפסת, או כשאת מגלה שאול נייר הטואלט בשידור-תים ציבוריים.
13. הדבר החשוב ביותר הוא לא להפסיק לשאול. מצד שני, גם להיות נודניק זה לא להיט. אם את מתעקשת לשאול, תזכרי שבדיוק למטרה הזו יש לך את סירי.
14. אין דבר העומד בפני הרצון. רק שימי לב שמי שאומר לך את זה לא נראה כמו גואל רצון. אם כן, תברחי.
15. כפי שבוודאי שמת לב, הבטחתי לך 16 עצות וסיפקתי רק 15. המסקנה היא שאת לא צריכה להאמין להבטחות, גם אם הן באות מהקרוכים אלייך ביותר. אוהב אותך, אבוש

המחאה שלנו

ביום שני הלכתי להפגנה בירושלים, לטובתי ולטובת החברים שלי מענף ההופעות, התרבות והמוזיקה, שתכף ירעבו ללחם. המדינה לא רואה אותנו ממטר, ובעקבות החלטות שלה להגבלת מופעים, מוצדקות או לא, אנחנו לא מופיעים כבר ארבעה חודשים.

אני קורא כל מיני תגובות מכוערות ברשתות בסגנון "בטלנים, תלכו לעבוד", או שיהיה ברור: לא מדובר בזמרים עשירים או בסטלנים שאין להם פנים. אלה אנשי מקצוע רציניים שעובדים קשה, מקפידים על איכות עבודה גבוהה ומתערכנים בטכנולוגיה הכי מתקדמת.

ללהקה שלנו יש כבר עשרות שנים צוות אדיר. הוא כולל את גדי, התאורן הוותיק שלנו, שדואג לכוון בכל ערב מאות פנסים כדי שיהיה אפשר להגיד שההופעה נראתה נהדר; את גלית, מנהלת ההצגה שלנו, שבלעדיה היינו מגיעים למקום הלא נכון בזמן הלא נכון; את גר-שון, הנהג שלנו, שיוזע לא להירדם על ההגה ב-2 בלילה, כשחוזרים מהופעה; את ירון, הסאונדמן שלנו, שבזכותו שומעים מה אנחנו שרים גם בקיסריה וגם בזאפה; את שי, שאחראי שנשמע מה אנחנו מנגנים; את דודו ואיתי, הבקליינרים שלנו, שרצים כמו נמרים כשמשוהו משתבש; את חברת ההגברה סימול ועובדיה, שסוחבים רמקולים במשקל טונה בכל ערב; ועוד רבים וטובים, שעובדים כמו חמורים ומגיע להם כל גרוש.

אלא שאין הופעות, והאנשים האלה לא עובדים כבר ארבעה חודשים. למרות הקריאות הנואשות, ואחרי שהתי-עדכנתי מול מארגני המחאה, אף אחד מקברניטי המדינה לא טרח להטות אוזן. אני תוהה מדוע דווקא תעשיית התי-רבות, שהיא הראשונה להתגייס להרמת המורל במלחמות, בבתי חולים, בעצב ובשמחה, היא האחרונה בתוה. אם זה היה תלוי בי, היא הייתה הראשונה.

yairn@israelhayom.co.il

תסביר לתינוקת שאני מכיר בבית הספר שלה את כל פינות העישון ואת כל הפרצות בגדר כדי לברוח הביתה. כדי לשפר את עמדת המיקוח שלי מול בת, שקלתי לזייף קצת את ההיסטוריה, להשמיד ראיות ולשפר קצת את הצייונים שלי בתעודות הישנות באמצעות תוכנת פור-טושופ. הבעיה היא שהיחידה בבית שיוזע את משתמשים בתוכנה כדי לעשות דברים כאלה, זו היא.

בת ה-16 שלנו נהנית מהמעמד המפוקפק של נערה מתבגרת בעידן הקורונה. היתרון של המתבגרים הוא שהמסיכה מסתירה את החצ'קונים, אם כי מצד שני היא לא מאפשרת דאק פייס בצילומים.

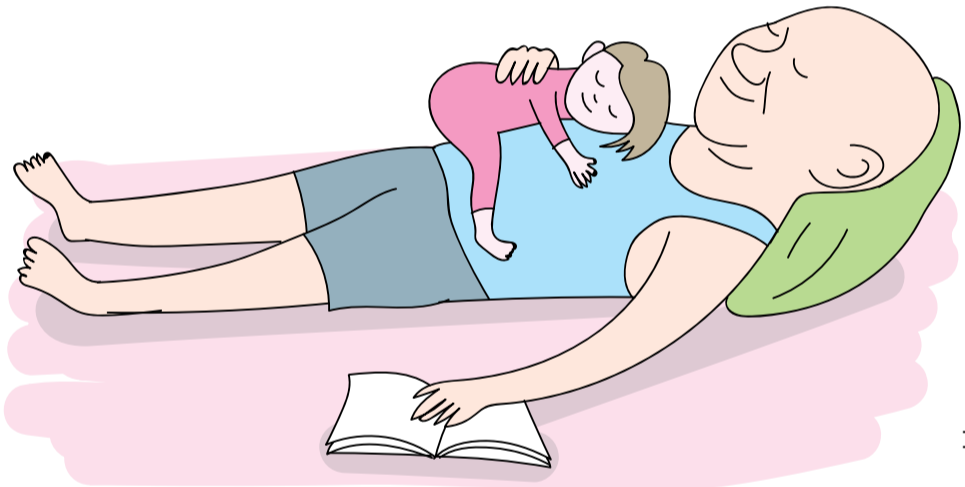
היא מכורה ל"האנטומיה של גריי", וייתכן שהידע הע"צום שצברה ישמש אותה בעתיד כסטודנטית לרפואה. אבל מכיוון שהיא מכורה גם לקרדישיאנס, נראה שההתמחות שלה תהיה ברפואה פלסטית ובהשתלות ישבנים.

התינוקת אוהבת את אמא שלה וגם קצת אותי, ולא חוסכת ממני חיבוקים ונשיקות. אבל היא גם מודעת לח"סרונות ומוטרדת מהאפשרות שאפדה אותה ברשתות

לא ברור בדיוק איך זה קרה, אבל בתנו השלישית והמתוקה, המכונה בפי כל "התינוקת", חוגגת 16. כבר כשנולדה וקיבלתי את התפקיד המכובד להעביר אותה בעגלה מחדר היולדות לחדר התינוקות, אמרה לי האחות בכניסה "מזל טוב, סבוש". הייתי בן 45, אז תארו לכם איך אני מרגיש עכשיו, 16 שנים אחרי.

לא ברור איך במהירות כזאת ובלי שממש שמנו לב, התינוקת, שכנראה תיקרא ככה גם בגיל 30, כבר לומדת בתיכון, לומדת למבחן תיאוריה בנהיגה והולכת למסייבות שבהן החברה'ה (לא היא) מעשנים, שותים ומציגים קעקועים לרווחה.

גיל 16 הוא מעבר משמעותי. אני עדיין זוכר את עצמי באופן מעורפל כנער שובב ובעל בלורית בשנות ה-70, וההשוואה להיום היא בלתי נמנעת. אנחנו היינו אנלוגיים, ילדי רחוב ושכונה עם טלוויזיה בשחור-לבן. הם, אתם יודעים, דיגיטליים. אינטרנט, סלולה, אינסטגרם, ריאליטי. רק בית הספר הוא אותו בית ספר, עם מורה ולוח ומבחני בגרות, ואני שואל את עצמי לא פעם אם לא חשוב יותר

איורים: גל לוז

החברתיות עם טקסטים מטומטמים, תמונות מביכות וב"לכול בין סמיילי צוחק לסמיילי מוציא לשון שיישלה למורה בליולוגיה.

מקובל שהורים מציינים את בנותיהם בתובנות שילוו אותן בהמשך חייהן. לכבוד גיל 16 אספתי לך, ילדתי, 16 קלישאות משומשות, עם הסבר קטן בצידן.

1. תסתכלי תמיד על חצי הכוס המלאה. אם מדובר באל"כוחול, את בהחלט יכולה להסתפק בחצי כוס.
2. תקשיבי תמיד להמיית הלב, בתנאי שאת רופאה קר"דילוגית או מצנתרת. אם לא, תקשיבי תמיד להורים שלך.
3. השמיים הם הגבול. זה לא נכון, כי אי אפשר לטוס לשום מקום. יותר מדויק: חופשה בטבריה היא הגבול.
4. מורה בינוני אומר, מורה טוב מסביר, מורה מצוין מר"גים, מורה מושלם מעורר השראה. ומי שרוצה לעשות בוכסות, לא נהיה מורה.
5. מורים פותחים בשבילך את הדלת, אך עלייך להיכנס בעצמך. מצד שני, רוב המורים שאני פגשתי פתחו לי את הדלת רק כדי שאצא מהכיתה.
6. איזהו גיבור? הכובש את יצרו. אבל אם תסתכלי על שמות הרחובות בארצנו תראי שהגיבורים כבשו בשרה הקרב, אבל לא את יצרם. משה דיין, לוי אשכול או דוד המלך לא התווכחו עם היצר, ומצד שני, לא מצאתי בשום עיר בישראל את רחוב "כובש את יצרו", את רחוב "נחבא

להשקיע בלימודי טיקטוק, שיווק באינסטגרם ויצירתיות עכשווית, במקום בעוד פרק בתנ"ך. לפחות שיתאמו את המקורות הנלמדים לזמננו, ויסיפו לזוגות שעולים לתיבת נוח את נועה קירל ומרגי.

המהירות שבה מתחלף היום דור היא אחרת ממה שהורגלנו אליו. ברור שלי היה פער בין ההורים לבינינו, והם חשבו שמוזיקת הרוק שלנו מטומטמת, השיער שלנו דבילי והבגדים שאנחנו לובשים מרופטים ומלוכלכים. ברור של התינוקת, לא רק ההורים נחשבים לזקנים, אלא גם האחיות שלה, שמבוגרות ממנה בשנים מעטות, אבל כבר לא מתעסקות בטיקטוק, רואות דברים אחרים בטלוויזיה ושומעות שירים אחרים. כי אם סרטון נמשך מקסימום 15 שניות, 10 שנים הן תקופה שמקבילה באורכה לעידן הקרח. ברור של התינוקת, לא פחות משחשבה המהות של האירוע, חשוב איך הוא מצטלם. הרי מה שווה ביקור במ"קום כלשהו אם הוא לא מצולם בזווית הנכונה עם התאורה הנכונה ומועלה לרשת עם הפילטר הנכון?

אנחנו, ההורים, מעודדים את ילדינו לשתף אותנו בכל מה שקורה איתם ותמיד להגיד לנו את האמת, אבל ממש לא ששים לחשוף את האמת על מה שאנחנו עשינו בגילם. אני, למשל, נוהג להטיף לבנותיי על חשיבות הלימודים, ומגלה שהמשפטים שאני אומר הם בדיוק אותם משפטים שהוריי אמרו לי ושאצלי הסתיימו בהשכלה תיכונית – כלומר, שחצי מוזמן בית הספר בייליתי בים התיכון. לך

